

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/36/2023
Identifikačné číslo spisu: 8112011460
Dátum vydania rozhodnutia: 13.06.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:8112011460.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci obvineného J. J. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 13. júna 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného J. J. proti rozsudku Okresného súdu Prešov z 13. júla 2020, sp. zn. 5T/111/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného J. J. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 13. júla 2020, sp. zn. 5T/111/2012, bol obvinenému J. J. pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Prešov zo 14. decembra 2012, sp. zn. 5T/111/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 14. decembra 2012, v konaní o dohode o vine a treste v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov z 15. januára 2013, sp. zn. 5T/111/2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9. februára 2013, ktorým rozsudkom bol uznaný za vinného v bode 1) obžaloby z prečinu a v bodoch 2), 3), 4) obžaloby zo zločinu porušovania domovej slobody, v bode 1) obžaloby podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, v bodoch 2), 4) obžaloby samostatne a v bode 3) obžaloby v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a v bode 5) obžaloby podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, v bode 2) obžaloby v jednočinnom súbahu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v bode 5) v súbahu s obzvlášť závažným zločinom vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, uložený podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m), písm. h) Trestného zákona a existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. d), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 21 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil aj ochranný dohľad v trvaní 3 rokov.

Krajský súd v Prešove uznesením z 26. novembra 2020, sp. zn. 2To/35/2020, odvolanie obvineného J. J. proti citovanému rozsudku Okresného súdu Prešov podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

II.

Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému rozsudku Okresného súdu Prešov podal obvinený J. J. dovolanie vlastným nedatovaným písomným podaním, postúpeným Okresnému súdu Prešov z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 12. decembra 2022, bez uvedenia dôvodov dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

V podanom dovolaní obvinený uviedol, že 13. júla 2020 mal súd z dôvodu povolenia obnovy konania, pričom Okresný súd Prešov mu obnovu konania povolil a vzal ho do väzby, čím podľa obvineného pochybil, s poukazom na to, že podľa jeho názoru nemôže byť vzatý do väzby dvakrát za ten istý skutok. Ďalej poukázal na to, že okresný súd hrubo porušil zákon a zásadu špeciality, pretože mu síce z rozsudku vyňal nesprávne použitú asperačnú zásadu, ale výmeru trestu mu nezmenil. Obvinený pritom zdôraznil, že v jeho prípade bola pôvodným rozsudkom schválená dohoda o vine a treste, trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov mu bol v pôvodnom rozsudku uložený ako prvotrestanému, blízko veku mladistvého, pričom po povolení obnovy konania a jej vypustení z rozsudku mu mal byť trest znížený o jednu tretinu, teda mal mu byť uložený trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov. Okresný súd podľa jeho názoru využil, že obvinený je negramotný a nevie sa brániť. Dal do pozornosti aj analogické použitie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, ktoré v tomto prípade nebolo použité a vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky o prijatie jeho dovolania a o preskúmanie dôvodov, ktoré porušil Okresný súd Prešov.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry Prešov (ďalej len „prokurátorka“) písomným podaním z 11. mája 2023, v ktorom po zrekapitulovaní predchádzajúceho konania vo veci uviedla, že dôvody uvádzané obvineným zrejme smerujú k úmyslu použiť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, avšak nenapĺňajú ho, pretože postup pri jeho vzatí do väzby i postup pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu možno považovať za zodpovedajúci právnomu poriadku. Prokurátorka poukázala taktiež na to, že v predmetnej veci nielenže nebol naplnený žiaden dovolací dôvod, ale obvinený podal v poradí už druhé dovolanie (o prvom už bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozhodnuté) a bez zastúpenia obhajcom v dovolacom konaní. S poukazom na uvedené prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného J. J. proti rozsudku Okresného súdu Prešov z 13. júla 2020, sp. zn. 5T/111/2012, podľa § 382 písm. c), d) Trestného poriadku odmietol.

Spis s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 7. júna 2023.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

- a) generálny prokurátor proti ktorémukolvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že obvinený (resp. osoby oprávnené podať v jeho prospech opravný prostriedok za podmienok uvedených v ustanovení § 369 ods. 5 Trestného poriadku), ako aj generálny prokurátor, sú oprávnenými subjektmi na podanie dovolania v zmysle § 369 ods. 2 Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Obvinený J. J. však dovolanie podal len proti rozsudku prvostupňového súdu (Okresného súdu Prešov), a nie proti rozhodnutiu druhostupňového súdu (Krajského súdu v Prešove). Obvinený môže dovolaním napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa, pričom v zmysle § 374 ods. 3 Trestného poriadku môže v dovolaní uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Uvedený postup však obvinený v rámci podaného dovolania nezvolil a jeho dovolanie smerovalo len proti rozsudku prvostupňového súdu. Žiada sa doplniť, že jedinou oprávnenou osobou na podanie dovolania proti rozhodnutiu prvostupňového súdu, bez povinnosti podania dovolania aj proti rozhodnutiu druhostupňového súdu, je len minister spravodlivosti, ktorý v zmysle § 369 ods. 1 Trestného poriadku podá dovolanie len na podnet.

Keďže dovolanie bolo podané obvineným (ako osobou oprávnenou na podanie dovolania proti rozhodnutiu druhostupňového súdu) len proti rozhodnutiu prvostupňového súdu, bolo podané neoprávnenou osobou. Z tohto dôvodu najvyššiemu súdu neostávalo iné, než dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietnuť.

Nad rámec uvedeného je potrebné doplniť, že pozornosti najvyššieho súdu neunikla skutočnosť, že v podanom dovolaní absentuje uvedenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku tak, ako to vyžaduje § 374 ods. 2 Trestného poriadku a rovnako tak, že dovolanie nebolo podané prostredníctvom obhajcu. Zároveň je však potrebné uviesť, že ani odstránenie týchto väd dovolania by nič nezmenilo na vyššie uvedenom závere o tom, že obvinený podal dovolanie proti rozhodnutiu prvostupňového súdu, proti ktorému v zmysle § 369 ods. 2 Trestného poriadku nie je oprávnený podať dovolanie.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.